

Til justitsministeren (13/9 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke planer har ministeren for at introducere elektroniske armbånd her i landet med henblik på at sikre, at flygtede fanger fra de danske fængsler hurtigt kan findes, og hvad er ministerens holdning til, ligesom i Canada, at bruge elektroniske armbånd til – i forhold til visse frihedsberøvede – at få vished for, at de pågældende kriminelle opholder sig, hvor de skal?«

Supplerende svar (27/12 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I forlængelse af det foreløbige svar af 24. september 2002 kan det oplyses, at Direktoratet for Kriminalforsorgen nu har modtaget svar fra The Correctional Service of Canada (den føderale canadiske kriminalforsorg).

Heraf fremgår, at den føderale kriminalforsorg, der forestår straffuldbyrdelsen for så vidt angår personer idømt fængsel af 2 år eller mere, ikke betjener sig af elektronisk overvågning. Dels har deres undersøgelser vist, at det ikke vil være økonomisk attraktivt at benytte elektronisk overvågning over for dette klientel, dels finder den føderale kriminalforsorg, at man bedst tilgodeser den offentlige sikkerhed ved målrettet behandling og aktivt tilsyn og ikke ved passive foranstaltninger. Man foretrækker, som det formuleres, »aktiv påvirkning frem for statiske metoder«.

Endvidere er det den føderale kriminalforsorgs opfattelse, at elektronisk overvågning kan føre til en falsk fornemmelse af tryghed, idet elektronikken kan lokalisere de overvågede, men ikke give kendskab til, hvad de overvågede rent faktisk foretager sig.

Den canadiske føderale kriminalforsorg har imidlertid anmodet kriminalforsorgen i to provinser (Ontario og Newfoundland), som arbejder med elektronisk overvågning, om information om deres erfaringer med denne foranstaltning.

Jeg vil vende tilbage, når disse oplysninger foreligger.

Ad spm. nr. S 297

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 1844, lød således:

Til justitsministeren (18/10 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren overveje at indføre begrænsninger på (gen)udlevering af nummerplader, så der ikke som nu er mulighed for ubegrænset udlevering af »tabte« nummerplader med mulighed for at udstyre en stjålet bil magen til den, pladerne er indregistreret til, med de nyudleverede nummerplader, eller har ministeren andre forslag til, hvordan denne form for svindel kan stoppes?«

Supplerende svar (5/12 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

»De gældende bestemmelser om udlevering af nummerplader til erstatning for bortkomne findes i § 79 i bekendtgørelse nr. 1350 af 18. december 2000 om registrering og syn af køretøjer mv.

Det følger af § 79, stk. 1, at det straks skal anmeldes til et motorkontor, hvis en nummerplade bortkommer, eller hvis den bliver ulæselig ved beskadigelse eller på anden måde ubrugbar. Motorkontoret skal straks bestille en ny nummerplade med samme bogstav og talkombination, jf. dog stk. 2.

Det følger af stk. 2, at erstatningsnummerplade bl.a. ikke kan leveres i følgende tilfælde:

- Når nummerpladen til et køretøj, hvortil der kun er udleveret én nummerplade, bortkommer.
- Når begge nummerplader til et køretøj, hvortil der er udleveret et sæt nummerplader, bortkommer.
- Når én nummerplade til et køretøj, hvortil der er udleveret et sæt nummerplader, bortkommer, og der inden for de sidste 2 år er leveret en enkelt plade til erstatning for en bortkommen plade.

Som det fremgår heraf, er de gældende bestemmelser udformet med henblik på at imøde-